Acatistul Intrării Domnului în Ierusalim

Materiale despre Duminica Floriilor (Intrarea Domnului în Ierusalim):

https://independent.academia.edu/emystea/Duminica-Floriilor-(Intrarea-Domnului-%C3%AEn-Ierusalim

https://archive.org/details/@steaemy?query=Duminica+Floriilor

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Duminica+Floriilor+

***

Predici la Duminica Floriilor (Intrarea Domnului în Ierusalim):

https://www.academia.edu/42904075/Predici_la_Duminica_Floriilor_Intrarea_Domnului_%C3%AEn_Ierusalim_

https://archive.org/details/predici-la-duminica-floriilor

***

Sfântul Lazăr şi Sfintele mironosiţe Maria şi Marta din Betania:

https://www.academia.edu/42712441/Sf%C3%A2ntul_Laz%C4%83r_%C5%9Fi_Sfintele_mironosi%C5%A3e_Maria_%C5%9Fi_Marta_din_Betania

https://archive.org/details/sf.-lazar-si-sf.-mir-m-si-m

&&&

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă

dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,

Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Alesule Împărat al Sionului de Sus, Blândule Biruitor şi Dreptule Izbăvitor, cel ce întru cele de sus eşti purtat de Heruvimi şi cântat de Serafimi, Te vedem acum pe mânz de asin intrând în Ierusalim, la patima cea de voie. Pentru acesta ne închinăm coborârii Tale celei negrăite şi cu stâlpări şi ramuri de copaci, Te întâmpinăm în smerenie şi cu pruncii Îţi cântăm: ***Binecuvântat eşti Cel ce vii întru numele Domnului! Osana întru cei de sus!***

Icosul 1

Cetele Arhanghelilor şi ale îngerilor au văzut, cu frică şi cu cutremur din înălţimile cereşti, intrarea Ta în Ierusalim, la patima cea de bună voie, Hristoase Mântuitorule. În chip nevăzut Te-au urmat cu apostolii şi cu pruncii evreilor au cântat: "***Osana întru cei de Sus***" şi au zis unele ca acestea:

Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeul nostru, că ai cercetat şi ai săvârşit mântuirea poporului Tău;

Binecuvântat eşti, Stăpâne Hristoase că ai venit şi ai dăruit prin Cruce mântuire a fiilor Tăi;

Binecuvântat eşti, Cel ce ai venit să-l chemi pe Adam din adâncurile iadului;

Binecuvântat eşti, Cel ce ai venit să slobozeşti pe Eva din mâhnirea cea de demult;

Binecuvântat eşti, Cel ce ai binevestit pace lui Israel şi mântuire neamurilor;

Binecuvântat eşti, Cel ce ai vestit noul Legământ prin curgerea Sângelui Tău;

Binecuvântat eşti, Cel ce vii întru numele Domnului! Osana întru cei de sus!

Condacul 2

Văzându-Te Marta şi Maria pe Tine, Iisuse, că ai venit iarăşi în Betania cu şase zile înainte de Paşti, Ţi-au gătit cină mare, iar Lazăr, fiind unul din cei ce şedeau la masă, Marta cu sârguinţă Iţi slujea, Dătătorule a toate, Maria, însă, partea cea bună şi-a ales, fiindu-Ţi recunoscătoare pentru învierea fratelui ei şi luând o litră cu mir de nard curat, de mare preţ, Ţi-a uns prea curatele Tale picioare şi le-a şters cu părul capului ei şi cu iubire, din prea plinul inimii Ţi-a cântat: ***Aliluia!***

Icosul 2

Înţelesul cel greu de pătruns al venirii Tale la patima cea de voie neputând să-l priceapă, Iuda, care voind să Te vândă, s-a tulburat văzând că Maria Îţi unge cu mir picioarele Tale, Doamne, a zis: ***De ce s-a făcut această risipă? Mirul acesta se putea vinde cu trei sute de dinari şi să fie daţi săracilor. Dar el a zis aceasta, nu pentru că avea grijă de săraci, ci pentru că era fur.*** Tu însă Doamne, ştiind că în curând vei suferi moarte, ai îndreptăţit această femeie, zicând: "***Să o lăsăm, că***

pentru ziua îngropării Mele l-a păstrat”. Pentru aceasta, cinstind venirea Ta la patima cea de bunăvoie, Îţi cântăm aşa:
Binecuvântat eşti, Doamne, că la cină ai fost gătit de Maria pentru îngropare;
Binecuvântat eşti, Iisuse, că ai fost osândit la moarte de către Iuda, în sufletul lui, încă fiind în Betania;
Binecuvântat eşti, Cel ce ai venit în Betania, în casa păcii, ca să primeşti ungere cu mir de la Maria;
Binecuvântat eşti, Cel ce ai venit la Ierusalim, la patima de bunăvoie, ca să vesteşti lumii întregi Iubirea;
Binecuvântat eşti, Cel ce pe Lazăr l-ai sculat din morţi, ca venirea Ta să fie cu putere;
Binecuvântat eşti, Cel ce Însuţi Te-ai sculat din mormânt, ca intrarea Ta să fie cu tărie;
Binecuvântat eşti, Cel ce vii întru numele Domnului! Osana întru cei de sus!

Condacul 3
Având cu adevărat putere dumnezeiască, Stăpâne Hristoase, ai plecat din Betania apropiindu-Te de Betfaghe, ai trimis pe doi din ucenicii Tăi, zicând: ***Mergeţi în satul dinaintea voastră şi acolo veţi găsi un asin şi un mânz legat, pe care nimeni dintre oameni n-a şezut vreodată. Şi dezlegându-I să Mi-l aduceţi. Şi dacă va întreba cineva: Pentru ce îl dezlegaţi?, veţi zice că Domnului îi trebuieşte*** şi să cântaţi: ***Aliluia!***

Icosul 3
Plecând ucenicii au adus asinul şi mânzul şi şi-au pus hainele peste acesta. Tu, însă, Dumnezeu fiind, purtat de Heruvimi, pentru noi, te-ai aşezat pe mânzul asinei şi, ca un Împărat blând cu pace ai săvârşit intrarea în cetatea părintelui Tău, David. Pentru aceasta şi noi Te întâmpinăm cu aceste laude:
Binecuvântat eşti, Cel ce împreună cu Tatăl, întru cele înalte şezi pe tron dar ai binevoit să stai şi pe mânzul asinei;
Binecuvântat eşti, Cel ce în ceruri eşti închinat de Puterile Înalte, iar pe pământ ai primit închinare de la prunci;
Binecuvântat eşti, Cel ce împărăţeşti cu tărie veacurile şi ai venit cu slavă în Ierusalim;
Binecuvântat eşti, Cel ce priveşti la cei smeriţi şi cu blândeţe ai venit întru ale Tale;
Binecuvântat eşti, Cel ce şezând pe asin necuvântător, ai vrut să dezlegi necuvântarea cea de demult;
Binecuvântat eşti, Cel ce întru cele de jos primind micşorarea, sus, în ceruri, ai şezut împreună cu Tatăl şi cu Duhul;

Binecuvântat eşti, Cel ce vii întru numele Domnului! Osana întru cei de sus!

Condacul 4

Furtună de gânduri îndoite îmi tulbură mintea cum voi putea cânta cu vrednicie taina coborârii Tale, Doamne, că având tron Cerul, ai şezut pe mânzul asinei, ca să-l cauţi pe om, vrând să dezlegi necuvântarea lui cea mai dinainte, ca să se plinească cele spuse de ***Zaharia, proorocul***, care zice: "***Bucură-te foarte, fiica Sionului, veseleşte-te fiica Ierusalimului, căci iată Împăratul tău vine la tine drept biruitor; smerit şi călare pe asin, pe mânzul asinei***". Pentru aceasta prea slăvim intrarea Ta cu pace, călare pe mânz, în Ierusalim şi din adâncul sufletului Îţi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 4

Auzind mulţimile care au venit la praznuire, că Tu, Doamne, intri în Ierusalim, s-au adunat împreună şi îşi aşterneau hainele lor pe cale, alţii tăiau ramuri de copaci şi mergând în urma Ta cântau: ***Osana, fiul lui David! Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului! Binecuvântată este Împărăţia ce vine întru numele Domnului*** şi tatălui nostru David! ***Osana, întru cei de sus***! Pentru aceasta şi noi în această zi de înainte prăznuire, purtând semnele Învierii Tale, ramuri de copaci, ca unui Biruitor al morţii îţi cântăm:

Binecuvântat eşti, Împăratul lui Israel, care ai venit să cauţi Împărăţie care nu este din lumea aceasta;

Binecuvântat eşti, Fiul lui David, Cel ce nu ai vrut să frângi trestia plecată;

Binecuvântat eşti, Păstorul cel Bun, care ai venit să cauţi oaia cea pierdută;

Binecuvântat eşti, Mielule fără răutate, care ai voit să Te aduci jertfă pe Tine însuţi;

Binecuvântat eşti, Stăpâne al făpturii, care ai fost întâmpinat cu iubire de zidirea Ta;

Binecuvântat eşti, Împăratul slavei, care ai fost întâmpinat de ucenici cu slavă împărătească şi proslăvit de prunci;

Binecuvântat eşti, Cel ce vii întru numele Domnului! Osana întru cei de sus!

Condacul 5

Fiind din veac îmbrăcat în frumuseţe şi tărie dumnezeiască, Doamne ai venit cu slavă în Sion şi Te-ai urcat pe muntele Măslinilor, ca să se împlinească proorocia, lui **Naum**: ***Iată, că pe munţi sunt picioarele celui ce binevesteşte, ale celui ce vesteşte pacea! Prăznuieşte Iuda sărbătorile tale şi împlineşte făgăduinţele tale!*** Şi să se împlinească iarăşi, altă proorocie a părintelui Tău **David**: ***Văzut-au Dumnezeule, alaiul Tău, alaiul Dumnezeului Meu, celui întru sfinţi.*** Când însă Te-ai apropiat de poalele muntelui Măslinilor, mulţimea ucenicilor a început să se bucure

să laude pe Dumnezeu cu mare glas, proslăvindu-Te îndoit pentru minunile ce le-a văzut la Tine zicând: ***Binecuvântat este Împăratul Cel ce vine întru numele Domnului!*** ***Pace, pe pământ şi slavă întru cei de sus!*** Pentru aceasta şi noi astăzi, ca un nou Israel, ca o limbă a bisericii bucurându-ne cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 5

Văzând fariseii că bucuria poporului se înmulţeşte foarte şi ucenicii Tăi strigă cu mare glas, mâniindu-se pe Tine, Cel ce Te-ai coborât din munte, Ţi-au zis: ***învăţătorule, opreşte-i pe ucenicii Tăi. Tu, insă, Doamne, le-ai răspuns: dacă aceştia vor tăcea, atunci pietrele vor vorbi***, aşa cum a proorocit *profetul Avacum*, zicând: ***Căci piatra cea din zid strigă şi grinda din căpriorii casei îi răspunde.*** Pentru aceasta şi noi având sufletele şi inimile reci precum piatra, totuşi, după cuvântul Tău nu încetăm a Te lăuda aşa:

Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeul nostru, căci ai venit la Ierusalim să mântuieşti pe cei păcătoşi;

Binecuvântat eşti, Hristoase Mântuitorul nostru, cel ce ai vestit credincioşilor Tăi, că eşti aproape de noi;

Binecuvântat eşti, Fiul Tatălui, cel ce ai venit ca prin Jertfa Crucii Tale să împaci cele cereşti cu cele pământeşti;

Binecuvântat eşti, Fiul Omului, cel ce ai venit să vesteşti lumii întregi marea iubire a Tatălui Ceresc;

Binecuvântat eşti, Împărate al Celor ce împărăţesc, că împărăţia Ta este împărăţie veşnică;

Binecuvântat eşti, Stăpâne al Stăpânitorilor, că împărăţia Ta este în tot neamul;

Binecuvântat eşti, Cel ce vii întru numele Domnului! Osana întru cei de sus!

Condacul 6

Propovăduitorii puterii Tale dumnezeieşti, Doamne, fiind cu Tine în Betania, au mărturisit în Ierusalim că pe Lazăr din mormânt l-ai ridicat. Pentru aceasta şi poporul Te-a întâmpinat, auzind că ai săvârşit această minune. Şi oamenii grăiau unul către altul: de ce aşteptăm şi nu ieşim întru întâmpinarea Fiului lui David, cu stâlpări şi cu ramuri de finic, ca să se împlinească Scriptura: ***Mă voi urca în finic să rup ramurile lui, pentru că Acesta este finicul dreptăţii şi despre El a grăit David: Dreptul ca finicul va înflori.*** Şi aşa, cu ramuri în mâini Ţi-a cântat poporul: ***Osana***, dar cu toate acestea, mai apoi, cu săbii şi cu ciomege au ieşit la Tine, ca la un tâlhar, că nu ştiau să cânte: ***Aliluia!***

Icosul 6

Strălucind în toată slava şi frumuseţea, când Te-ai apropiat de cetatea lui Dumnezeu, Sionul, cetatea marelui împărat, ai văzut, Doamne, de pe înălţimile Eleonului,

toate clădirile templului şi alte zidiri ale cetăţii că erau frumoase foarte. *Atunci ai plâns pentru sfânta cetate, Doamne, precum plânge un tată iubitor pentru fiii săi şi cu lacrimi ai zis:* ***Dacă ai fi cunoscut şi tu măcar în ziua aceasta cele ce sunt spre pacea ta! Dar acum ascunse sunt de ochii tăi. Şi îndată ai mai zis că vor veni peste tine zile, când duşmanii tăi vor săpa şanţ în jurul tău şi te vor împresura şi te vor strâmtora din toate părţile. Şi te vor face una cu pământul cu fiii tăi, şi nu vor lăsa piatră pe piatră pentru că nu ai cunoscut vremea cercetării tale.*** Iar noi, văzându-Te ca un Bun Păstor, care se întristează pentru oile sale, Îţi cântăm:

Binecuvântat eşti, Păstorule ce1 mare, care ai venit să cauţi oaia cea pierdută;

Binecuvântat eşti, Arhiereule al bunătăţilor ce vor să fie, care ai binevoit să pătimeşti pentru neputinţele noastre;

Binecuvântat eşti, mijlocitorul Legământului celui nou, care ai dorit să mântuieşti din veşnica moarte pe oamenii cei căzuţi;

Binecuvântat eşti, Judecătorule Atotdrept, pentru că Drept eşti şi drepte sunt judecăţile Tale;

Binecuvântat eşti, Mântuitorule Atotmilostiv, pentru că milostiv ai fost şi cu mila Ta umpli tot pământul;

Binecuvântat eşti, Cel ce vii întru numele Domnului! Osana, întru cei de sus!

Condacul 7

Vrând să izbăveşti neamul omenesc din robia vrăjmaşului, Iisuse, ai venit la Ierusalim, ca să se împlinească Scriptura care zice: ***S-a arătat Domnul dumnezeilor în Sion***. Şi intrând acolo, s-a cutremurat tot oraşul, iar unii, ieşind în întâmpinarea Ta, au strigat cu glas mare: ***Osana, Fiul lui David, alţii, mirându-se, s-au întrebat: Cine este acesta? O, nebunilor bătrâni şi falşilor învăţători! Toate casele cetăţii propovăduiesc minunile Tale. Toată Iudeea este plină de binefacerile Tale, iar ei se întreabă: Cine este acesta? Lazăr abia a înviat şi nu văd cine l-a scos din moarte? Abia a ieşit din curtea lui Iair şi nu văd cine este Cel ce a înviat pe fiica acestuia*** şi nu vor să-Ţi cânte ca unui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 7

Minunat Te-ai arătat, Iisuse, când ai intrat cu slavă în Ierusalim şi îndată, ca un Arhiereu, ai cercetat templu sfânt. În casa Tatălui Tău ai venit cu putere, ca să se împlinească cele spuse de **Sfântul prooroc Avacum**: ***Dar Domnul este în templul Său cel sfânt, pământul întreg să tacă înaintea Lui***; şi îndată ai izgonit pe cei ce vindeau şi cumpărau acolo, zicând: ***Casa Mea, casă de rugăciune este; dar voi aţi făcut din ea peşteră de tâlhari***. Ca să se împlinească o altă Scriptură: ***Râvna casei Tale m-a mâncat.*** Iar noi, înfricoşându-ne de mânia Ta cea dreaptă, ***Doamne, Te***

rugăm să locuieşti în casa Ta în toate zilele vieţii noastre, să privim frumuseţea Ta şi, cercetând biserica Ta cea sfântă, să Te slăvim aşa:
Binecuvântat eşti, Cel ce în ceruri, nu locuieşti în biserici făcute de mâini omeneşti, dar în biserică pământească ai intrat cu slavă;
Binecuvântat eşti, Cel ce locaşul slavei Tale iubindu-l pe pământ, biserica ai întărit-o în faţa grijilor lumeşti;
Binecuvântat eşti, Doamne al puterilor, căci ai iubit sălaşul Tău, mai mult decât sălaşul păcătoşilor;
Binecuvântat eşti, Împăratul slavei că mai bună este o zi în locaşurile Tale, decât o mie în locaşurile păcătoşilor;
Binecuvântat eşti, Cel mare în Sion pentru că sfânt şi înfricoşător este numele Tău;
Binecuvântat eşti, Cel ce locuieşti în Ierusalim, că sfântă este biserica Ta şi minunat eşti întru dreptatea Ta;
Binecuvântat eşti, Cel ce vii întru numele Domnului! Osana, întru cei de sus!

Condacul 8
Mare şi prea slăvită minune ai săvârşit Hristoase, când pe neaşteptate ai intrat în biserica Ta şi acolo pe şchiopii şi orbii ce au venit la Tine i-ai vindecat ca un Dătător de lumină şi Doctor milostiv, că adevărul merge înaintea Ta, precum a grăit David şi astfel ai izvorât tuturor, în această mare zi de înainte prăznuire, bucurie, adevăr, lumină şi viaţă, cum a spus mai înainte **proorocul Sofonie**: ***Bucură-te foarte, fiica Sionului, că Domnul a înlăturat judecăţile rostite împotriva ta. Domnul este în mijlocul tău şi nu vei mai vedea nici o nenorocire. Domnul Dumnezeul Tău este cu tine şi te va înnoi, spune Domnul: şi voi mântui pe cel strâmtorat şi pe cel lepădat îl voi primi.*** Pentru aceasta şi noi, veselindu-ne în această zi de sărbătoare, îţi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 8
Totul ai fost iubire, Preadulce Iisuse, pentru aceasta Îţi aduce laudă prea iubitul Israel din gura celor ce sug şi a pruncilor fără răutate, în timp ce bătrânii şi învăţătorii hulesc pe Dumnezeu, întrebând cine este Acesta. Pruncii teologhisesc, cântându-Ţi: Osana Fiul lui David, şi cu stâlpări şi cu ramuri de copaci Te întâmpină în templu, prevestind astfel învierea Ta din morţi. ***Învredniceşte-ne şi pe noi, cei stăpâniţi de mândrie, să fim precum pruncii, fără răutate, că a unora ca aceştia este Împărăţia Cerurilor, ca din inimă curată***, împreună cu dânşii să-Ţi aducem aceste laude:
Binecuvântat eşti, Cel cântat întru cele de Sus de Serafimi, dar care ai primit cântare de la pruncii cei fără de răutate;
Binecuvântat eşti, Cel purtat întru cele înalte de Heruvimi, dar de inimile curate eşti purtat ca un Dumnezeu pe pământ;

Binecuvântat eşti, Cel ce ai venit să ridici cortul cel căzut al lui David, pentru ca iarăşi să luminezi cortul cel lăuntric al sufletelor noastre;
Binecuvântat eşti, Cel ce casa Ta ai făcut-o casă de rugăciune, pentru ca pe noi, cei ce aveam sufletele peşteri stricate de tâlhari, să ne faci iarăşi casă curată a Duhului Sfânt;
Binecuvântat eşti, Cel ce în ceruri eşti slujit de mii şi mii de îngeri şi mulţimile toate stau înaintea Ta;
Binecuvântat eşti, că mulţimile de copii Ţi-au cântat pe pământ şi popoarele Te-au întâmpinat;
Binecuvântat eşti, Cel ce vii întru numele Domnului! Osana, întru cei se sus!

Condacul 9
Mulţimea toată de cărturari şi arhierei, văzând, Iisuse, minunile pe care le-ai săvârşit în templu şi pe copii cântând: ***Osana, Fiul lui David***, s-au tulburat şi Ţi-au zis: ***Auzi ce spun aceştia? Tu, însă, le-ai zis: Au niciodată nu aţi auzit că din gura copiilor şi a celor ce sug Ţi-ai pregătit Lauda?*** Noi, însă, mirându-ne de împietrirea şi cruzimea inimilor lor, cântăm, precum copiii întru nevinovăţia inimii, cântarea îngerească: ***Aliluia!***

Icosul 9
Ritorii cei mult grăitori nu pot să-Ţi aducă mulţumire vrednică pentru micşorarea Ta cea negrăită, Hristoase căci acum de bunăvoie ai venit la Ierusalim, ca să rabzi crucea; pentru aceasta ai ascuns celor înţelepţi Dumnezeirea Ta şi ai descoperit-o pruncilor care cu inimă curată, au simţit mai mult decât părinţii lor, că Tu eşti cu adevărat Hristos. ***Învredniceşte-ne şi pe noi să mărturisim cu suflete curate şi buze neîntinate, dumnezeiască slava Ta*** şi să-Ţi cântăm aşa:
Binecuvântat eşti, Cel ce prin cuvintele Tale ai luminat şi ai înţelepţit pe prunci, luminează şi înţelepţeşte gândurile şi inimile noastre;
Binecuvântat eşti, Cel ce prin minunile Tale ai mărturisit Dumnezeirea Ta, deschide şi ochii noştri să pricepem minunile din legea Ta;
Binecuvântat eşti, Cel ce ai păstorit pe Israel, păstoreşte-ne şi pe noi întru blândeţea duhului la loc cu verdeaţă;
Binecuvântat eşti, Cel ce ai păzit pe Iacob, sălăşluieşte-ne întru curăţia inimii la loc cu ape liniştite;
Binecuvântat eşti, Împăratul păcii, strălucească adevărul Tău în toate zilele până se va lua luna;
Binecuvântat eşti, Soare al Dreptăţii, să lumineze lumina Ta cât va străluci soarele;
Binecuvântat eşti, Cel ce vii întru numele Domnului! Osana, întru cei sus.

Condacul 10

Vrând să mântuieşti neamurile Hristoase Dumnezeul nostru, ai ales pe unii dintre elinii care au venit să închine la praznic, ca să Te vadă pe Tine. Pentru aceasta venind ei la FiIip au grăit: ***Vrem să-L vedem pe Iisus. Acela împreună cu Andrei, Ţi-au Spus Ţie. Tu, însă le-ai răspuns că nu a venit incă ceasul, ca să se prea slăvească întru aceasta Fiul Omului.*** Întru ale Tale, ai venit şi ai Tăi nu Te-au primit şi la moarte Te-au osândit. Şi grăuntele de grâu nu aduce roadă, dacă nu moare sub brazdă; astfel şi Tu, prin moartea Ta, ai adus multă roadă întru neamuri, ca să se împlinească cele spuse mai înainte de ***Isaia proorocul*** că ***Te-ai arătat celor ce nu Te caută***. Pentru aceasta ***veniţi, neamuri, şi vedeţi astăzi pe Împăratul Cerului, care şade pe tron înalt, care a intrat în Ierusalim, stând pe mânzul asinei***, ca toţi cu o singură gură şi o singură inimă să-I cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 10

Tu eşti Împăratul cel Veşnic, blând, drept, biruitor Mângâietorul nostru! Tu ai venit la Ierusalim în această zi, şezând pe un blând mânz de asin, să potoleşti iuţimea cea de cal a pământenilor. ***Pentru aceasta blândeţea Ta să fie chibzuită povaţă pentru toţi oamenii şi să cunoască ei că Tu Te uiţi la cel blând, la cel tăcut şi la cel se teme de cuvintele Tale.*** Pentru asta vor preface săbiile în fiare de pluguri şi lăncile lor în cosoare şi nici un neam nu va mai ridica sabia împotriva altuia. Noi însă, fiind blânzi cu duhul şi smeriţi cu cugetul, Îl primim cu bunăcuviinţă pe Stăpânul cel Preablând, care a venit să frângă mândria celui viclean şi întru blândeţea duhului Îi cântăm:

Binecuvântat eşti, Cel ce Te-ai urcat în Sion, ca să binevesteşti pace lui Israel;

Binecuvântat eşti, Cel ce ai propovăduit Ierusalimului, ca să vesteşti mântuire neamurilor;

Binecuvântat eşti, Cel ce ai venit să binevesteşti celor sărmani anul plăcut Domnului şi să vindeci pe toţi cei zdrobiţi cu inima;

Binecuvântat eşti, Cel ce ai venit să vesteşti robilor dezrobirea şi să-i slobozeşti întru bucurie pe toţi cei apăsaţi;

Binecuvântat eşti, că ai adunat pe cei împovăraţi de păcate, precum cloşca puii sub aripi, ca să-i mântuieşti prin Cruce;

Binecuvântat eşti, Cel ce ai venit la îngropare, ca un grăunte de grâu căzut în pământ, ca să-i înnoieşti prin înviere pe cei căzuţi în adâncurile iadului;

Binecuvântat eşti, Cel ce vii întru numele Domnului! Osana, întru cei de sus!

Condacul 11

Cântare de umilinţă Osana Îţi aducem cu pruncii cei nevinovaţi, Hristoase, şi cântându-Ţi: ***Dumnezeu este Domnul şi s-a arătat nouă***, îţi gătim sfânta, curată şi duhovnicească prăznuire cu stâlpări şi ramuri de copaci, pentru că ai intrat din nou în

templul cel lăuntric al sufletelor noastre aşa cum ai făgăduit zicând: ***Nu vă voi lăsa orfani, ci iarăşi voi veni la voi. Căci cine Mă iubeşte pe Mine şi Eu îl voi iubi pe el şi Mă voi arăta lui. Şi Tatăl meu îl va iubi şi vom veni la el, şi vom locui împreună cu el.*** Fie binecuvântată intrarea Ta! ***Vino şi Te aşează pe tronul minţii noastre, aşa cum ai stat pe mânzul asinei, şi împărăţeşte peste inimile noastre şi dezleagă toată necuvântarea patimilor noastre***, ca precum copiii cei de demult, cu stâlpările pururea înflorite ale curăţiei, să-Ţi cântăm iarăşi: ***Aliluia!***

Icosul 11

Astăzi dumnezeiescul templu s-a luminat cu Lumină cerească, când l-ai cercetat, Hristoase, şi l-ai curăţat de vânzătorii cei lumeşti, şi împreună cu el s-a luminat întreaga sfântă cetate, aşa cum mai înainte a spus **Isaia**: ***din Sion va ieşi legea şi slava Domnului din Ierusalim***, că ai venit spre patimă şi ai adus lumină şi bucurie şi iubire prin Crucea Ta, Hristoase. De aceea ai spus ucenicilor Tăi înainte de patimă: ***Încă puţin timp este lumina cu voi, mergeţi cât aveţi lumină, ca întunericuI să nu vă cuprindă. Credeţi în lumină ca să fiţi fiii luminii.*** *Aceasta ai spus-o, Doamne, pentru ca în timpul patimilor Tale lumina credinţei să nu se stingă în ucenicii Tăi şi să nu umble în întunericul necredinţei, neştiind pe unde merg*, iar toţi cei ce cred în Tine să-Ţi cânte:

Binecuvântat eşti, Iisuse, Soarele Dreptăţii, cel proslăvit şi pururea fericit de credincioşii Tăi;

Binecuvântat eşti, Lumină lină şi neînserată, că ai venit şi ai intrat în Ierusalim;

Binecuvântat eşti, Hristoase Lumina lumii, că lumea vicleană Te urăşte;

Binecuvântat eşti, Cel ce locuieşti întru lumina cea neînserată, care ai venit să luminezi lumea cu strălucirea Învierii Tale;

Binecuvântat eşti, Lumina cea prea dulce şi pururea vie ce Te-ai arătat în Sion, ca să luminezi întunericul sufletului meu;

Binecuvântat eşti, Sfeşnic prea luminos şi arzător, care iarăşi aprinzi sfeşnicul cel stins al meu;

Binecuvântat eşti, Cel ce vii întru numele Domnului! Osana, întru cei sus!

Condacul 12

Harul Tău dă-ni-1 nouă, Iisuse, precum l-ai dat, mai înainte, pruncilor evreieşti care Ţi-au cântat "**Osana**" şi au cunoscut Dumnezeirea Ta. ***Şi acum în aceste prea cinstite zile, fii iarăşi aproape de noi, Doamne, mai ales de cei ce cheamă numele Tău în duhul blândeţii şi al păcii, al smereniei şi al iubirii: Învredniceşte-ne şi pe noi să simţim harul venirii Tale, ca pacea dumnezeiască, ce întrece toată mintea, să cerceteze inimile noastre şi astfel luminând sufletele noastre intru umilinţă şi cu veselie să-Ţi cântăm cântarea:*** ***Aliluia!***

Icosul 12
Cântând venirea de voie la IerusaIim, spre patimă şi coborârea Ta cea negrăită, ne închinăm, Hristoase, cinstitei Crucii Tale şi bucurându-ne cu pruncii evreieşti Te întâmpinăm cu stâlpări şi ramuri de copaci gătindu-Ţi prăznuire. ***Te proslăvim şi credem că Tu cu adevărat eşti Mesia, Hristos, Cel ce ai venit şi iarăşi vei veni să judeci vii şi morţii.*** Nu vei veni pe mânz de asin, ci ca un Împărat al împăraţilor şi Domn al celor ce stăpânesc, al cărui nume este *"**Cuvântul lui Dumnezeu**"* urmându-Ţi nu copiii, ci toată oastea cerească cântând cu glas de tunet: Aliluia, mântuirea, cinstea, şi puterea şi slava este a Domnului nostru, că a împărăţit Domnul Cel Atotputernic. Cei ce aşteptăm această venire slăvită şi coborârea Ta din Sionul Ceresc, de la Dumnezeu, proslăvim în Sionul pământesc venirea Ta către jertfă pentru toată lumea, cântându- Ţi aşa:
Binecuvântat eşti, Fiul Tatălui, Cel ce l-ai încununat pe om cu slavă şi acum vii să Te încununezi cu coroană de spini, pentru ca să faci roditoare firea noastră cea purtătoare de spini;
Binecuvântat eşti, Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridici păcatele lumii, şi prin Sângele Tău ne faci pe noi, cei căzuţi, mai albi decât zăpada;
Binecuvântat eşti, Mire al sufletelor şi al trupurilor noastre, cel ce ai ieşit din palatul Tău, pentru ca nimeni să nu se ascundă de iubirea Ta;
Binecuvântat eşti, Păstorul cel Bun, care ai intrat acum în staulul oilor, pentru ca nimeni să nu le ia din mâinile Tale;
Binecuvântat eşti, Învăţătorul nostru care nu ai încetat să Te rogi pentru Sion până la jertfirea Ta pe cruce ca pe prietenii Tăi să-i mângâi la Cină cu cuvântul şi cu iubirea;
Binecuvântat eşti, Mântuitorul nostru, care în pătimirea Ta, ai binevoit să Te îmbraci în veşmânt roşu, ca pe noi să ne îmbraci în veşmântul mântuirii şi cu haina veseliei să ne împodobeşti;
Binecuvântat eşti, Cel ce vii întru numele Domnului! Osana, întru cei de sus!

Condacul 13 (de trei ori)
O, Iisuse Hristoase, Mielul lui Dumnezeu, care mai înainte de veci Te-ai gătit spre jertfire, acum vii la Ierusalim spre patima cea de bună voie. Primeşte această puţină rugăciune a noastră, adusă cu stâlpări şi ramuri de fapte bune, ca în aceste prea cinstite zile să umblăm pe urmele prea curatelor Tale picioare şi în liniştea şi blândeţea duhului, în umilinţă şi în curăţia inimii să fim cu Tine în toate zilele călătoriei noastre pământeşti. ***Învredniceşte-ne să ne împărtăşim, fără de osândă, de bucuria Sfintei Tale Învieri***, aici pe pământ, iar după intrarea în Ierusalimul Ceresc să ne unim cu Tine în veci şi să cântăm împreună cu toţi Sfinţii cântarea îngerească: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1

Cetele Arhanghelilor şi ale îngerilor au văzut, cu frică şi cu cutremur din înălţimile cereşti, intrarea Ta în Ierusalim, la patima cea de bună voie, Hristoase Mântuitorule. În chip nevăzut Te-au urmat cu apostolii şi cu pruncii evreilor au cântat: "***Osana întru cei de Sus***" şi au zis unele ca acestea:

Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeul nostru, că ai cercetat şi ai săvârşit mântuirea poporului Tău;

Binecuvântat eşti, Stăpâne Hristoase că ai venit şi ai dăruit prin Cruce mântuire a fiilor Tăi;

Binecuvântat eşti, Cel ce ai venit să-l chemi pe Adam din adâncurile iadului;

Binecuvântat eşti, Cel ce ai venit să slobozeşti pe Eva din mâhnirea cea de demult;

Binecuvântat eşti, Cel ce ai binevestit pace lui Israel şi mântuire neamurilor;

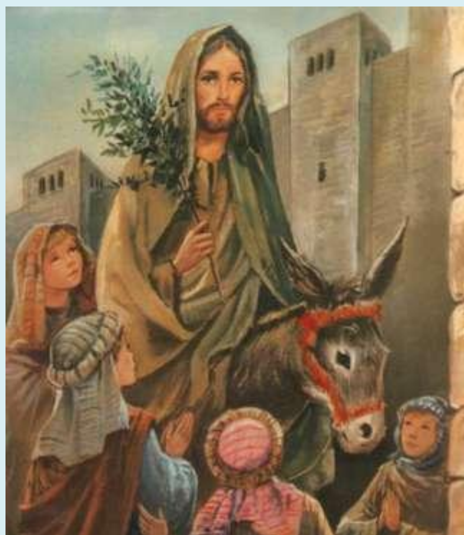
Binecuvântat eşti, Cel ce ai vestit noul Legământ prin curgerea Sângelui Tău;

Binecuvântat eşti, Cel ce vii întru numele Domnului! Osana întru cei de sus!

Condacul 1

Alesule Împărat al Sionului de Sus, Blândule Biruitor şi Dreptule Izbăvitor, Cel ce întru cele de sus eşti purtat de Heruvimi şi cântat de Serafimi, Te vedem acum pe mânz de asin intrând în Ierusalim, la patima cea de voie. Pentru aceasta ne închinăm coborârii Tale celei negrăite şi cu stâlpări şi ramuri de copaci, Te întâmpinăm în smerenie şi cu pruncii Îţi cântăm: ***Binecuvântat eşti Cel ce vii întru numele Domnului! Osana întru cei de sus!***

Rugăciune

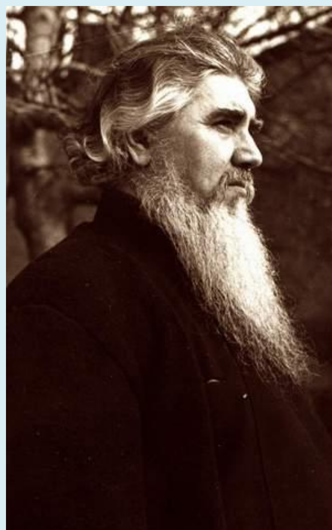

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru cel ce eşti întru cele înalte cu Tatăl şi eşti purtat pe aripi de Heruvimi şi cântat de Serafimi, care în zilele venirii Tale în trup ai binevoit pentru a noastră mântuire a şedea pe mânzul asinei şi ai primit binecuvântarea pruncilor, ai venit în Sfânta Cetate a Ierusalimului, mai înainte cu şase zile de patima cea de bunăvoie, ca să mântuieşti lumea prin Cruce, prin îngroparea şi Învierea Ta!

Şi precum atunci oamenii, care şedeau în întuneric şi în umbra morţii, având ramuri de copaci şi stâlpări de finic Te-au întâmpinat pe Tine, Fiul lui David, mărturisindu-Te, aşa şi pe noi, care acum în această zi de înainte prăznuire, purtând în mâini stâlpări şi ramuri de copaci, păzeşte-ne şi ne mântuieşte.

Şi precum acele popoare şi copiii Ţi-au adus Osana, învredniceşte-ne şi pe noi să Te slăvim în psalmi şi cântări duhovniceşti, cu suflete curate şi buze neîntinate, în aceste zile ale patimilor Tale şi să dobândim, fără de osândă, a ne împărtăşi de bucuria Sfintei Învierii Tale şi să cântăm şi să proslăvim dumnezeirea Ta, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Tău Duh, acum şi purnrea şi în vecii vecilor. Amin.

Pr. Visarion Iugulescu - Predică la Duminica a VI -a din Post - Duminica Floriilor

Osana, bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israel! (Ioan XII, 13)

Fraţi creştini, ***toată temelia credinţei noastre creştineşti stă pe convingerea nestrămutată că Cel ce a pătimit, s-a răstignit şi a murit pe Cruce între doi tâlhari pe dealul Golgotei a fost Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos, Mântuitorul lumii. El a făcut aceasta din dragoste mare pentru noi şi de bună voie, ca să ne mântuiască.*** Am auzit în Sfânta Biserică cum s-a întrupat, cum s-a născut într-o peşteră sărmană în frig, cum a propovăduit şi mai ales mulţimea minunilor pe care le-a făcut ca să arate poporului Său cu cuvântul şi cu fapta că El este cel vestit de prooroci - Mesia, Izbăvitorul.

Astăzi îl vedem intrând în Ierusalim ca un Împărat biruitor călare pe un asin smerit şi blând. El vine să împlinească cele spuse de prooroci; Iisus vine să se facă cunoscut poporului, împlinind în chipul acesta cele spuse de proorocul Zaharia la cap. IX, 9: ***"Nu te teme, fiica Sionului, că iată, Împăratul tău vine, blând şezând pe mânzul asinei!"*** Iisus intră ca un Împărat biruitor în Ierusalim, aşa cum altădată se întorceau victorioşi împăraţii David şi Solomon.

În vremea de demult era obiceiul ca împăraţii care se întorceau victorioşi din lupte să fie întâmpinaţi de oameni care le ieşeau înainte cu stâlpări de finic în mâinile lor, arătându-le astfel cinste pentru biruinţa lor. După acest obicei au ieşit şi înaintea Domnului Hristos, întâmpinându-L ca pe un Împărat biruitor. ***Dar ce biruise Domnul Hristos de i se făcea o astfel de primire? El biruise moartea, căci***

a înviat pe fiul văduvei din Nain, pe fiica lui Iair şi mai ales pe Lazăr care fusese mort de patru zile şi a cărui pomenire s-a făcut ieri.

Iisus biruise iadul şi pe demonii care străjuiau acolo, pe cei pe care-i izgonise din oameni atunci când îi tămăduise, Iisus străbătea Palestina, luminând sufletele şi vindecând bolnavii, pretutindeni făcând numai bine. Popoarele, încântate de învăţătura Sa şi mişcate de binefacerile Sale, se îngrămădeau în jurul Său, voind de multe ori să-L proclame împărat. Iisus a fugit întotdeauna de această cinste; alta era împărăţia pe care El voia s-o întemeieze pe pământ; o împărăţie cu totul duhovnicească şi veşnică, nu pământească şi vremelnică cum doreau evreii.

O dată cu intrarea în Ierusalim a Domnului, El a fost recunoscut în mod public ca Împărat şi Mesia - trimisul lui Dumnezeu. Se apropia Paştele când adevăratul Miel trebuia să fie jertfit în locul mielului care îl preînchipuise până atunci. Iisus se apropia de Ierusalim, locul unde avea să fie jertfit, acolo unde a murit de bună voie pentru mântuirea lumii. Era în cel din urmă an al vieţii Sale pământeşti. După multele minuni pe care le făcuse, acum se întorcea pentru cea din urmă oară la Ierusalim.

Vineri seara înainte de duminica stâlpărilor ajunge în Betania, unde mai înainte înviase pe Lazăr cel mort de patru zile. Se hotărî să petreacă acolo sâmbăta aceea, în casa lui Lazăr şi a surorilor lui, Marta şi Maria. S-a sărbătorit venirea Mântuitorului acolo, seara, printr-o cină mare. Locuitorii din Betania au ţinut să mulţumească lui Iisus pentru minunile săvârşite în oraşul lor, pregătind o cină bogată, cu multă solemnitate, în casa lui Simon, pe care-l vindecase de lepră.

La această cină a luat parte şi Lazăr cu surorile lui. Toată această manifestaţie de iubire pentru Iisus a fost ca o palmă pe obrajii cărturarilor şi fariseilor care hotărâseră să-L omoare atât pe Iisus, cât şi pe Lazăr. ***Era obiceiul ca, la începutul mesei, picioarele oaspeţilor să fie spălate într-o apă parfumată. Maria, sora lui Lazăr, plină de credinţă şi dragoste sfântă către Mântuitorul, a luat un vas plin cu mir de nard de mult preţ, a intrat în sala unde fusese pregătită cina şi, turnând mirul pe capul şi picioarele Mântuitorului, le-a şters cu părul capului ei, apoi a spart vasul, înţelegând că totul s-a sfârşit şi că această cină va fi un fel de adio, Mântuitorul nemaiprimind de aici înainte din partea oamenilor un astfel de omagiu.***

Răutatea şi pizma din Iuda Iscarioteanul au izbucnit îndată, zicând: ***Pentru ce nu s-a vândut acest mir pe 300 de dinari şi să se fi dat săracilor?*** Răutatea lui Iuda nu putea să rămână fără răspuns din partea Domnului care i-a zis: "***Lăsaţi-o pe dânsa,***

de ce o supăraţi, că bun lucru a făcut cu Mine. Pe săraci pururea îi aveţi cu voi, iar pe Mine nu mă aveţi întotdeauna. Vărsând ea acest mir pe trupul Meu, spre îngroparea Mea a făcut aceasta” sau, cu alte cuvinte: "Prietene, potoleşte-ţi mânia puţin, să nu-ţi pară rău de această ultimă mărturie de respect şi iubire ce-Mi arată această femeie, pentru că pregăteşte înmormântarea Mea. Dacă tu crezi că ai dreptul să mă vinzi, lasă acestei femei dreptul de a mă îmbălsăma.

Am văzut dar că această cină de recunoştinţă din Betania se termină prin trădare, căci Iuda Iscarioteanul a găsit prilejul să meargă şi să-L vândă pe 30 de arginţi. Era acum şi voia lui Dumnezeu ca Fiul Său să meargă la moarte în triumf. În această vreme, Ierusalimul era plin de evrei şi de străini veniţi din lumea întreagă de sărbătoarea Paştelui. Toţi se întrebau dacă Iisus va veni de Paşti în cetatea sfântă.

Auzind că este în Betania, mulţi s-au dus acolo ca să-l vadă pe Iisus şi pe Lazăr, pe care-l înviase din morţi şi pentru care mulţi credeau în El, printre aceştia fiind şi unii din mai marii poporului. Lucrul acesta supăra mult pe membrii sinedriului, arhierei şi farisei, dar mai cu seamă saduchei, care nu credeau în învierea morţilor. Toţi aceştia se sfătuiră ca să-l omoare şi pe Lazăr, pe care îl înviase Iisus din morţi, şi să nu se mai pomenească de învierea lui, iar poporul să stea în întunericul necunoştinţei, al necredinţei, ascultând de nişte farisei îngâmfaţi şi orbi.

Din Betania se răspândi vestea în Ierusalim că a doua zi, adică în ziua pe care noi o numim "Duminica Floriilor”, Iisus va intra în oraşul Ierusalim. Această veste puse în mişcare poporul şi toţi se pregătiră să-L primească. Iisus părăsi locuinţa prietenului Său Lazăr, unde lăsă pe prea iubita Sa Maică îndurerată şi cu lacrimi în ochi, care îi spusese Fiului său, că sufletul ei de mamă presimte o mare durere şi nenorocire pentru El şi-l rugase să nu se ducă la Ierusalim. Domnul îi spuse: "Prea iubita Mea Maică, a venit ceasul şi trebuie să merg”. După ce o încredinţă celor două surori Marta şi Maria, le spusese să vină vineri cu toate la Ierusalim. Plecă apoi cu ucenicii Săi şi veni în Betfaghe, la muntele Măslinilor, la 2 km distanţă de Ierusalim.

În acest loc se păstrau mieii care erau rânduiţi pentru jertfe şi de aici, cu patru zile mai înainte de Paşti, îi aduceau la templu împodobiţi cu panglici şi cu flori ca să fie jertfiţi. Pentru aceasta şi Iisus a trecut prin acest loc, ca să le arate şi lor şi nouă şi să credem cu adevărat că El însuşi este victima cea adevărată, mielul care trebuia să fie jertfit pentru mântuirea lumii. El este cu adevărat MIELUL pascal, al cărui sânge va împăca cerul cu pământul.

În legea veche era obiceiul ca în ziua aceasta de duminică să fie căutat mielul care trebuia sacrificat de Paşti. Anul acesta nu mai era nevoie să se ducă să-l caute, căci el venea blând şi umilit ca să se dea de bună voie. Când era pe muntele Măslinilor, entuziasmul poporului crescu. Mulţimea alerga înaintea lui Iisus , purtând în mâini stâlpări de finic şi cântând în cor: "***Osana Fiul lui David, bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului, osana întru cei de sus.***" ***Cuvântul: "Osana", înseamnă "mântuieşte"***, adică mântuieşte-ne, Fiul lui Dumnezeu, mântuieşte-ne, Fiul lui David, scapă-ne pe toţi de vrăjmaşii diavoli, scapă-ne de păcate, scapă-ne de rătăcire, luminează-ne ochii sufletului şi ne mântuieşte din robia patimilor. De aceea oamenii plini de bucurie îşi aşterneau veşmintele pe cale, alţii tăiau ramuri de copaci şi le aşterneau pe jos. Mulţi dintre ei fuseseră martori la minunea învierii lui Lazăr şi mare le era bucuria căci văzuseră cu ochii lor pe Lazăr viu şi stând la masă cu Iisus după înviere. De aceea strigau Osana şi lăudau pe Mântuitorul.

Prin această mulţime se găseau şi vrăjmaşii de moarte ai lui Iisus, ai Domnului, care încercaseră să facă pe ucenici să tacă, dar n-au reuşit. De aceea aceşti iudei pizmaşi se apropiară de Iisus şi-I ziseră: "***Spune ucenicilor Tăi să tacă, Învăţătorule!***" Iisus le răspunse cu glas profetic: "***Zic vouă, că dacă vor tăcea aceştia, pietrele vor striga***", adică, când frica va închide gura ucenicilor, stâncile din Golgota se vor despica şi vor vesti astfel dumnezeirea Celui răstignit.

Când apostolii vor fi prigoniţi în Ierusalim şi nu vor putea să propovăduiască pe Învăţătorul lor, atunci pietrele templului şi ale cetăţii vor cădea sub loviturile romanilor şi vor adeveri răzbunarea şi dreptatea Fiului lui Dumnezeu, El care a fost dispreţuit de ei şi aşa va fi în toate vremurile. Când apostolii, preoţii lui Iisus, vor tăcea şi se vor da la o parte de frică, vor interveni puterile îngereşti şi se vor dezlănţui asupra omenirii pedepse şi urgii care mai de care mai grozave şi mai fioroase.

Mergând Domnul Iisus împresurat de popor în cântece de osanale, a ajuns aproape de cetate. Primirea era atât de frumoasă încât veselia şi bucuria se citeau pe feţele tuturor, numai Iisus parcă nu auzea şi nu simţea nimic. Sufletul Lui era întristat, o tristeţe grozavă îi apăsa toate mădularele Lui. Priveşte lung din vârful unui deal spre oraşul Ierusalim care era strălucit de razele soarelui şi arăta mai frumos ca oricând.

În tristeţea Sa, s-a oprit puţin şi a început să plângă pentru cetatea Ierusalimului zicând: "O, Ierusalime, Ierusalime, dacă ai fi cunoscut şi tu măcar în această zi cele ce sunt spre pacea ta!" Dar un văl negru îţi acoperă faţa ta şi nu vezi. O, Ierusalime, Ierusalime, vor veni zile peste tine când vrăjmaşii te vor înconjura cu

şanţuri şi te vor strânge în toate părţile, prăbuşindu-te la pământ pe tine şi pe copiii tăi, şi nu vor lăsa piatră pe piatră să nu fie dărâmată, pentru că n-ai cunoscut vremea certării tale!

Domnul vorbea despre osândirea cetăţii Ierusalimului şi distrugerea ei de către romani curând, atunci când evreii vor fi luaţi ca sclavi şi împrăştiaţi pe toată faţa pământului. Înconjurat de ucenici şi de popor în strigăte de osanale, astfel înainta Iisus spre templul din Ierusalim. Străinii întrebau zicând: "Cine este acesta care e primit ca un împărat cu ramuri de finic în mâini?" Mulţimea răspundea: "Acesta este Iisus, Profetul din Nazarethul Galileii".

Fariseii şi cărturarii înfuriaţi vorbeau între ei şi ziceau: "Vedeţi că nimic nu folosim, iată că dacă îl mai lăsăm mult, toată lumea va crede şi va merge după El". Astfel turbau de invidie şi răutate, în timp ce Mântuitorul era condus în cel mai mare triumf prin mijlocul Ierusalimului. Când a început să urce treptele templului, L-a întâmpinat o mulţime de copii, cu cântece, strigând: "***Osana, Fiul lui David, Fiul lui Dumnezeu, mântuieşte-ne, Împărate al lui Israel***".

Arhiereii şi fariseii fierbeau de invidie şi ziceau Mântuitorului: "***Auzi ce spun aceştia?***" Iisus le răspunse: "***Au n-aţi citit niciodată ce zice Scriptura, că din gura pruncilor şi a celor ce sug ai săvârşit laudă?!***" După ce a intrat în templu, au venit la dânsul orbii, şchiopii, toţi bolnavii şi I-a vindecat.

Înainte de moartea Sa, blândul şi bunul Iisus, plin de milă, tămăduieşte atâţia nenorociţi în faţa mulţimii adunate şi a vrăjmaşilor Lui care căutau să-L omoare. Prin aceste minuni, El le adevereşte încă o dată că este Fiul lui Dumnezeu, este Mesia cel prevestit de prooroci. Ei erau orbiţi însă de păcatul invidiei, al mândriei, iar răutatea stăpânea sufletul şi toată fiinţa lor. De aceea căutau numai pricină de ceartă şi cum să-L prindă în cuvânt ca să găsească motive de a-l omorî şi răstigni pe Cruce. Astfel a fost primit Iisus în Ierusalim de mulţimea poporului cu cea mai mare bucurie, ca un Împărat blând şi dătător de pace, ca un biruitor al morţii, al iadului şi al demonilor.

Nu toţi L-au primit aşa. Fariseii şi cărturarii, preoţii cei mai de seamă şi saducheii cei necredincioşi L-au primit cu insulte, L-au primit cu duşmănie, cu invidie şi cu ură de moarte. ***Să cercetăm şi noi adâncul sufletului nostru şi să vedem în care ceată ne aflăm astăzi, la intrarea Domnului în Ierusalim?***

- *În ceata celor care şi-au dezbrăcat hainele şi le-au aşternut pe jos ca să treacă Iisus peste ele, în această mulţime plină de bucurie şi veselie care*

*purta ramuri de finic în mâini şi plină de credinţă striga: "**Osana, Fiul lui David, mântuieşte-ne, Împăratul lui Israel?**!"sau*

- *ne găsim printre cărturarii şi fariseii mândrii şi îngâmfaţi, printre cei invidioşi şi răutăcioşi, iubitori de păcate şi corupţii, vicioşi şi hulitori, putrezi de păcate până în măduva oaselor.*

Intrarea Domnului în Ierusalim mai înseamnă şi intrarea Lui în cetatea sufletelor noastre, în inima noastră, în viaţa noastră. Pentru aceasta se cuvine să dezbrăcăm şi noi veşmintele noastre, adică păcatele noastre, să ne aruncăm la picioarele Mântuitorului. Să ne dezbrăcăm de omul cel vechi şi de toate legăturile păcatelor, de toate patimile şi deşertăciunile omeneşti, de toate vorbele cele rele şi murdare. Să lăsăm răutatea, care este aşa de mare în lume, să lăsăm hulele, drăcuielile, desfrânările şi avorturile, vrăjile, descântecele şi toate păcatele să le aruncăm de la noi şi să ducem şi noi Stăpânului Hristos stâlpări de fapte bune.

În loc de mir, ca Maria, sora lui Lazăr, să-i aducem lacrimile noastre, lacrimi vărsate cu căinţă pentru păcatele noastre şi mai ales să plângem în săptămâna aceasta ce urmează, a Sfintelor Patimi, că şi noi suntem vinovaţi de suferinţele cele grele şi de moartea Stăpânului nostru Hristos. Să plângem că fiecare din noi am dat o lovitură de bici în spatele Lui; o vorbă murdară, un cuvânt rău, o înjurătură, au fost ca un scuipat aruncat în faţa Lui din partea noastră. Cu toată căinţa şi umilinţa să plângem şi să-I cerem iertare, făgăduind că nu vom mai face niciodată.

Iată de ce trebuie să plângem, pentru că şi noi L-am răstignit şi L-am chinuit cu păcatele noastre pe Fiul lui Dumnezeu. Noi I-am pus cunună de spini, noi I-am bătut piroane în mâini şi picioare, noi am străpuns coasta cu suliţa, prin necredinţa noastră, prin neascultarea noastră, mândria şi păcatele noastre.

Într-o ţară îndepărtată cetăţenii s-au răsculat împotriva regelui lor. Atât erau de furioşi împotriva lui, că după ce l-au dat jos de pe tron voiau să-i ia viaţa. Bietul rege, îngrozit de furia şi răutatea lor, fuge din palat, iese ca un necunoscut în oraş, fiindcă îşi schimbase hainele cele preţioase cu unele vechi, numai zdrenţe, şi umbla de acum singur toată noaptea prin oraş; mai despre ziuă ajunge la ţărmul mării şi ostenit de atâta trudă, se aşează pe o piatră ca să răsufle puţin. Întristat de necazul venit pe capul lui şi de supărarea pierderii împărăţiei sale, stă şi se gândeşte la nenorocirea lui. Pune faţa între mâini şi plânge cu amar.

Vrăjmaşii cei neînduplecaţi, care voiau cu orice preţ să-l omoare, au ajuns la ţărmul mării, îl văd de departe, îl recunosc şi aleargă furioşi cu săbiile în mâini să-i ia viaţa; se pornesc asupra lui cu toată mânia să-i soarbă sângele. Dar când s-au apropiat de el şi l-au văzut în hainele acelea vechi şi rupte, fără nici o mângâiere de nicăieri, fără mantia împărătească, fără coroana şi podoabele împărăteşti şi mai ales când l-au văzut udând pământul cu lacrimi amare, s-au oprit ticăloşii din mânia lor; s-au oprit şi s-au înduioşat, au început să-l mângâie cu cuvinte bune, ridicându-l de la pământ; au căzut în genunchi înaintea lui şi au început să-şi ceară iertare pentru ce i-au făcut. L-au luat apoi împreună cu ei în cetate, l-au suit din nou pe tron şi i-au jurat ca în viitor să-i slujească cu toţii cu credinţă şi ascultare, că nu vor mai face niciodată relele pe care i le-au făcut.

Aşa este şi cu Împăratul nostru, Împăratul cerului şi al pământului, Iisus Hristos, în numele căruia ne-am botezat şi a cărui Împărăţie nădăjduim s-o moştenim. În starea aceasta jalnică L-au adus păcatele noastre, căci ***El a lăsat Împărăţia cerului şi a venit la noi ca să ne salveze; El pentru noi a plâns şi a suspinat. El pentru noi a primit bătăi, a fost dezbrăcat de hainele Sale, lovit cu bice, încoronat cu coroană de spini, însetat şi nemâncat, cu inima sfâşiată de durere.***

Oare nu trebuie să facem şi noi ca acei cetăţeni din istorioară care s-au umilit şi cu lacrimi în ochi au început să-şi ceară iertare? Oare nu trebuie să zicem şi noi cu inima zdrobită la spovedanie: "*Iisuse, Mântuitorul meu, drept este ca Tu să stai pironit pe cruce, iar eu să stau în păcatele desfrânării? Drept este ca Tu să porţi cunună de spini pe cap, iar eu să stau cu atâtea gânduri rele şi murdare în capul meu? Drept este ca Tu să stai cu rană deschisă în coastă, iar eu să ţin duşmănie împotriva aproapelui meu? Tu să stai cu mâinile şi picioarele pironite, iar eu să umblu în căile pierzării?*

Trupul Tău curat este distrus de bătăi, iar eu stau cu trupul pângărit de atâtea păcate. Mie se cade să ţin în spate crucea aceasta, Iisuse! Eu să sufăr atâtea patimi, eu să sufăr moartea grea, că aceasta merit pentru păcatele mele! Dacă nu pot să mor pentru Tine, cel puţin să mă pocăiesc pe cale. Dacă nu pot să vărs sângele meu, să vărs şiroaie de lacrimi ca să arăt şi eu cât de puţină dragoste pentru Tine."

Aceasta să zicem, precum şi altele multe şi să-I jurăm credinţă şi ascultare de aici înainte, ca şi cetăţenii aceia împăratului lor. ***Să-L luăm pe Scumpul nostru Mântuitor şi să-L aşezăm pe scaunul inimii noastre ca să împărăţească întru noi. Sfânta Biserică, în săptămâna aceasta ce vine, ne înlesneşte acest lucru, ne pune în faţă pe Împăratul Slavei, Împăratul cerului şi al pământului, pe Salvatorul***

nostru. Ni-L pune în faţă bătut, chinuit şi răstignit pe cruce, iar noi cu lacrimi să ne mărturisim păcatele, să recunoaştem toate nelegiuirile noastre înaintea Lui cu hotărâre temeinică de a nu mai face. Să-L luăm prin Sfânta Împărtăşanie, să-L aşezăm în scaunul inimii şi al sufletului nostru păstrându-L şi ascultându-L în toate zilele vieţii noastre, ca să fim cu El şi El cu noi în veci de veci.

Rugăciune

O, Doamne Iisuse Hristoase, Împăratul noului Israel, vezi starea noastră în care ne găsim. Iată-ne loviţi din toate părţile de-o mulţime de rele. Suntem orbi, luminează-ne, suntem nestatornici şi slabi, întăreşte-ne. Ajută-ne să nu Te mai întristăm prin păcatele noastre.
Fereşte-ne ca nu cumva astăzi să strigăm "Osana", iar mâine să zicem ca vrăjmaşii Tăi: "Să se răstignească".

Fereşte-ne, Stăpâne, ţine-ne mintea întreagă. Tu eşti Dumnezeul nostru, Împăratul şi Părintele nostru şi pe Tine Te vrem şi Te iubim şi Ţie să-Ţi slujim acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.